

Opmuntring til strid.

Freidig til strid
Rust dig min sjæl, trods af døgn-
livets id,
Strid for at vinde den himmelske
kroner!
Han, som var villig for synden
at sone,
Rækker dig vaaben, gir styrke og mot,
:;Seier kjøpte dig med sit blod;:

Stadig paa vagt
Sværdet du svinge mot fiendens
magt,
Bærn under bøn om din arv og
din ære,
Herren i striden vil selv hos dig
være,
Række dig vaaben og skjænke dig mot,
:;Seier han kjøpte med sit blod;:

Tvil ei, men tro!
Troen i kampen gir styrke og ro,
Freden jo vindes og vokser i striden,
Daapet den følger om seieren siden,
Herren er med, skjænker styrke og
mot,
:;Seier kjøpte dig med sit blod;:

Kjæmp mot dit fjød,
Mot saliskhet, hovnot og aandelig død!
Alt paa dig selv, om i striden du
lever,
Mandig den fører, ei skjælver og
bæver;
Herren gir vaaben og styrke og mot,
:;Seier kjøpte dig med sit blod;:

Verden forlag,
Vil den dig lokke, vare dig tag!
Søl ei dens glæder, dens gods og
dens ære!
Bedre med Herren foragtet at være,
Som lot dig drikke av livets flod,
:;Kronen kjøpte dig med sit blod;:

Satanas knus!
Bed at hans rike maa synke i gens!
Vyd, at han bort fra din side maa
vise,
Naar med sin løgn han din sjæl vil
befrige,
Jesus gir vaaben og styrke og mot,
:;Seier kjøpte dig med sit blod;:

Til sidste blund
Strid da med hjerte, med haand og
med mund!

Tro vær til døden, saa kronen du
vinder,
Nigelig løn efter striden du finder,
Alt kun ved ham, som-ga styrke og
mot,
:;Kronen kjøpte dig med sit blod;:
(Fra „Opbyg.“)

Lysets barn.

„I 3 var forhen mørke, men
nu er 3 et lys i Herren;
vandrer som lysets barn.“
(Ef. 5, 8.)

Ordet „lys“ forekommer henimot
300 gange i Bibelen, og tales der om
lysets egenkap, saa fremholdes det
altid som noget godt, mens mørke
forestiller uvidensbet og ondt.

Vi møter ordet i det første kapitel
av første Mosebok, og Herren saa,
at det var godt; og vi finder det i
Apenbaringens sidste kapitel, hvor
der fortalles os, at Herren skal selv
være vort lys.

Tænk hvilken heilig ting lyset er!
Selv om det ikke er mere end et litet
talglis, hjælper det dog til at sprede
mørket, og milelangt kan en vandrer
se dets stråler. Tænk saa paa vore
fortaarn, hvis lys leder skibene gjen-
nem brott og brand, advarer skippe-
ren fra at komme de farlige klipper
for nær og viser ham den sikre led til
havnen.

Saa er det de millioner av jant-
lende stjerner, som om natten gjør
himemhvælvingen til et jaadant
oplystende syn, at det bragte den be-
aandede digter David til atter og atter
at nævne dem i sine salmer. De
kan gi os en følelse av vor egen uen-
delige ringhet og om Guds uendelige
magt og storhet. Og maanen, nat-
tens dromning; solen, dagens konge.
Hvilket væld av lys er her ikke.

Og det er ikke bare det, at lyset
spredet liv og glæde; det fordrøver
mørke, det bekjemper det onde. Mør-
ket er forbrøderens skjal — mørket
er alle onde gjerningers forbunds-
felle. De er lysfry. Var der ikke
lys vilde vor verden bli et fortvilel-
sens sted, og selv livet vilde snart
utsluffes i dets høiere former.

Gud selv er det største lys; han er
lyset, det evige, han er al lysets op-
hav. Naar han nu siger, at vi er ly-
sets barn, saa ligger deri noget uen-
delig stort. Vi skal hjelpe til at
sprede uvidenshetens, ugudelighetens
mørke. Vi skal kaste lys over vandren-
ens sti her i verden, saa han kan fin-
de veien til himlen. Vi skal som fyr-
lyset staa faste i livets brændinger
og vinke og lede forvildede hjertier til
havnen. Vi skal, som sola, sprede
liv og lys om os paa vor vandring.

Men som det er stort at være lysets
barn, saa ligger deri ogsaa et stort
ansvar. Vi skal ikke bare være ly-
sets barn, men vi skal vandre som
lysets barn. Det gjælder, at vi lar
verden vite, hvis barn vi er. Det
gjælder, at vi ikke sætter vort lys un-
der en kjepp, ikke lar den mangle
alle, ikke lar den fordunkles av nogen-
ting. Skal lyset komme til sin ret,
maa det brænde klart.

Alt ondt, al synd, er mørke og vil
søke at fordunkle eller ganske utslukke
vort lys. Derfor kjæmp mot det alt
i Guds kraft, og han, som er lysets
fader, vil nok se til, at lyset kan bræn-
de. Glem ikke dit heie liv, at du er
lysets barn!

Noget ord om prester og prædiker av Luther.

En god prædikants egenkaper og
dyder. En god Prædikant skal be-
siddede følgende egenkaper og dyder:
For det første skal han kende den
rene lære, han skal forkynde. — For
det andet skal han ha et godt hode. —
For det tredje skal han være veltal-
ende. — For det fjerde skal han ha
en klar og tydelig røst. — For det
femte skal han være i besiddelse av en
god hukommelse. — For det sjette
skal han fortaa at høre av. — For det
syvende skal han være flittig og jil-
ter i sit foredrag. — For det ottende
skal han sætte legeme og sjæl, gods
og ære paa hvad han forkynder. —
For det niende skal han kunne finde
sig i haan og spot.

Prædikanten skal bli ved teksten.
Jeg beslitter mig paa i mine præ-
dikener at ta et skriftsted for mig,
som jeg kan bli staaende ved, og som

jeg kan utlægge saaledes for menig-
heten, at den kan si: „derom prædi-
ket ham.“ Det er en taapelig prædi-
kant som mener, at han paa prædi-
kestolen kan si alt, hvad der falder
ham ind. En saadan minder mig
om tjenestepikerne, som gaar til
torvs og, saa ofte de møter deres be-
kjendte, holder en liten fladder med
dem. Prædikanten skal bli ved det
foreliggende tema og utvilke det saa-
ledes, at man kan forstaa det.

Kristelige prædikanter maa være enfoldige.

Alle dine prædikener skal være en-
foldige. Du skal ikke tænke paa de
fyrstelige personer, men paa de
jevne, simple og udannede folk, av
hvilket slags fyrstene ogsaa ofte er.
Naar jeg i mine prædikener skal
tenke paa Filip Melancton og andre
doktorer, saa utretter jeg ikke noget
godt; derfor præker jeg saa enfoldig
som mulig for de nærde, og det be-
hager alle.

Det græske og hebraiske jeg kan
sparer jeg til vi lærde kommer sam-
men, men da gjør vi det ofte saa bro-
get, at Vorherre selv forundrer sig
derover.

Naar jeg præker siger jeg ned til
den laveste og ser ikke paa de 30 til
40 doktorer og magistre, som er til-
stede, men paa den store mengde
unge mennesker, barn og tjenestefolk,
som staar for mig i hundre ja tu-
senvis. For dem præker jeg; efter
dem indretter jeg mig; de trenger
dertil. Vil de andre ikke høre, hvad
jeg siger, saa staa børen aapen.
Lag derfor vind paa at præke og
sære enfoldig, fattelig klart og tyde-
lig.

Jeg vet i sandhet, at den, som præ-
ker og utlægger skriften og ikke kjen-
der det latinske, græske og hebraiske
sprog, men skal hjelpe sig med mo-
dersmaalet, begaar mange og store
feil. De er min erfaring, at disse
sprog over al maate hjælper til klar
forstand paa den hellige skrift. Det
søkte ogsaa Augustin da han sa, at
de, der skulde forkynde ordet, burde
kende det græske og hebraiske sprog,
da den Gelligaand i disse to sprog
har skrevet det gamle og det nye
testamente.

Straffen.

I Dinaburg levet for mange aar siden en gammel jødisk enke. Hun holdt sig ganske indeslutet for sig selv, kun omgitt av en kristen tjenestepige, som i 18 aar hadde været i hendes hus. En slegtning av hende som var bli omvendt til Jesus Kristus, og nu virket som et levende vidne om sin frelser, besøgte hende en dag for at tale med hende om hendes sjæl. Han fortalte hende, hvorledes han var blitt en kristen, og viste hvorledes der alene i Herren Jesus er fred for søndere; hun hørte vel derpaa, men hjertet forblev dog lifvildig for jandbeten, og hendes eneste svar var: „Jeg forstaar mig ikke paa saadanne lærde ting; det hadde dog været bedre, om du var forblit jøde.“ Da han saaledes ikke kunde utrette noget, forlot han hende, idet han ga hende et par jmoasfrister og deriblandt 53de kapitel hos Esaias med forklarende anmerkuinger.

Noget tid efter dette besøk blev den gamle enke alvorlig syk. Den troende pige, som med beynring tænkte paa den gamles sjæl, had om at saa læse for hende i de kristelige skrifter, hendes slegtning hadde gift hende, og merkelig nok tillot hun det. Snart sølte hun sig meget tiltrukket av de levende jandbeter, og Jesus Kristus begyndte at forklare for hendes hjerte. Særlig glædedes hun av den lille bok over Esaias 53; flere gange om dagen maatte pigen læse den for hende; den korsfæstede Frelser var blitt hendes brudgom. Saaledes laa hun i flere dage, hendes jødiske slegtninge begjærede gang paa gang at saa komme ind og tale med hende, men hun vilde ikke se nogen.

Endelig kom dagen, da hun skulde gaa til den himmelske hvile. Hun laa i haard hæleekamp, og pisen, som stod hos hende, forsødt, at det var noget hun vilde sige, men hun formaadede ikke at tale. Da hun imidlertid merket, at det led mot enden, faldt hun ned paa knæ foran sengen og bad for hendes arme sjæl. Da merkede hun atter, at den døende anstrengte sig for at tale. Endelig luktes det hende, at saa frem et ord. „Straffen“, var alt, hvad hun fik sagt. Pisen kunde ikke forstaa dette ord; hun saa den syke var i haard hæleekamp, og at dette var noget vigtigt som hun maatte ha at vite. Men „straffen“, hvad kunde hun vel mene dermed? „Ves om straffen“, lod det atter, og hendes haand pekete paa den lille omtalte bok. Pisen tok boken og begyndte at læse. Da han fik det paa døren. Det var jøderne, som hadde staat utenfor og luttet og nu truede med at brøte døren op,

derfor hun ikke aapnet. Pisen turde ikke andet end slippe dem ind. Mange jøder traadte ind og deriblandt ogsaa deres gamle lærer. Men da rejste den døende sig og sa med bydende stemme, at alle jøderne skulde forlate værelset. De maatte da ut igjen, og pisen satte sig atter hos den døende. „Ves om straffen“, gjentaf denne. Hun læste da: „Hvo trodde det budskap, vi hørte?“ osv. Da hun kom til Ordene: „Sandelig, vore sygdomme har han sat paa sig og vore pinner har han baaret“, da sa hun det tudelig efter, ord for ord, derpaa tok hun atter gaude, og sa: „men han kan er saaret for vore overtrædelser, knust for vore misgjerninger; straffen laa paa ham,“ (ved dette ord slog hun endnu en gang sinene op og saa opad), „for at vi skulde nyde fred.“ Dette var hendes sidste ord; sjælen var salig ilei i hans arme, om hvem hun talte.

(„Evng.“)

Det levende vand.

En gammel gudstrogelig herre besøgte en sommer et av de mere besjendte amerikanske badesteder. Da han en morgen tok et glas vand ved filden, kom en dame samtidig dit for at ta sit jerdvandske glas. Den gamle herre vendte sig til hende og spurte venlig, men taufuld: „Har De nogenstunde drukket av det levende vand?“ Den unge kvinde blev forvirret og saa forundret paa ham, men vendte sig bort uten at si et ord.

Den næste vinter var den samme herre i Rochester, hvorhen han var ladbudt for at lede et hønsemøte. Ved møtets slutning blev han bedt om at besøke en syk, som laa for døden. Da ha traadte ind i juleværelset for det døende sit blif opmerksom paa ham og spurte smilende: „Kjender De mig ikke?“ „Nei, er vi ikke fremmede for hinanden?“ var svaret. „Ak, hukker De ikke ifjor ved badet, at De en morgen spurte en dame, om hun hadde drukket av det levende vand?“ „Ja, nu erindrer jeg det.“ „Nu vel“, svarte den syke, „det var just mig. Jeg syntes dengang, at De var meget uforsømmelig, men Deres ord lod bestandig for mig. Jeg kom herved til at se min tørst og ikk gaa til Jesus, der er den Guds gave, det levende vand; og nu er jeg salig og luffelig. Jeg skal nu dø, men jeg frugter ikke; jeg har drukket av livets vand, og snart skal jeg drifke av floden, der utvælder fra Guds og Sammets trone.“ Den gode, gamle herre stod med salig forundring og hørte paa hendes besjendelse; hvor lite anede han dengang, at Herren

saaledes skulde velsigne det korte spørsmaal.

Det vigtige spørsmaal.

En fattig gammel kone, som hadde levet 70 aar uten at tænke paa sin sjæl, tok sig engang overtale til at bibaane en opbyggelse for kvinder, som blev holdt i den sstlige del av London, hvor hun bodde. Der behaget det Gud ved sin Helligaand at oplyse hende om hendes fortable tilstand, og at føre hende til troen paa Jesus som sin eneste frelser.

Denne tro gjorde den gamle kone meget luffelig, og hvor hun kunde, fortalte hun, ydmygt og ensfoldig, hvad Herren hadde gjort for hendes sjæl.

En morgen, som hun gif paa apoteket for at hente medicin, sa den unge mand, som besjente hende, i en skjædesløs tone: „Du er en gammel kone nu og kan ikke vente andet, end at være syk, eller kanske du tror, at du skal leve til evig tid?“

„Ja, Gud være lovet, det tror jeg,“ svarte hun. „ti jeg har det evige liv.“ Den unge mand, der blev ganske forbløffet over dette uventede svar, sa usiere paa hende, men kunde ikke opdage andet ved hende, end at hun var en meget usjelt flædt, sval gammel kone.

„Hvorledes har du faat det evige liv?“ sa han.

„Hvorledes jeg har faat det? Jesus har forhvervet mig det. Jeg var fortapt, og han frelste mig. Noget mand, har De det evige liv?“ vedblev hun, idet hun saa ham ind i ansigtet. „Det er sandt, at jeg er gammel og sval og vandrer paa gravens rand, men allikevel kan det hende, at De blir kaldt bort først, og hvor vil der da bli av Deres arme sjæl, hvis De ikke kjender Jesus som Deres frelser?“

Han undveg spørsmålet og vendte sig bort og hun gif sin vei.

Noget ufer efter mistet denne unge mand livet ved et ulykkesfælde. Om han kunde si med den gamle kone: „Gud være lovet, jeg har det evige liv,“ vet jeg ikke. Guds bet det, hendes fortrøstning var grundet paa den Herre Jesu ord, og det stoar fast, om end himmel og jord forgaar.

(„Mr. T.“)

Hvad penge kan utrette.

Penge er uten tvil en magt, men en magt med snevre grænser. Penge kan forsjue dit bord med de læfreste retter, men kan ikke gi dig appetit til at nyte dem; de kan bringe snefe av læger omkring dit sykeleie, men kan ikke gi helbred til dit svale legeme; de kan opbygge prægtige kirker og for-

sjue dem med lærde prestes, men kan ikke gi dig et sønderskjult hjerte og en angergiven aand; de kan bestikke aagerfarle og dommere, men kan ikke skaffe dig en god samvittighet; de kan betale noget av din gjæld, men kan aldrig betale det mindste av din gjæld til Gud; de kan hjelpe dig i nogle besværligheter, men kan aldrig borkta syndebyrden — den skæf, som kroner dødens tinding.

(„Udv.“)

Guds ord og kejserens ord.

En irlandsk bonde blev i lang tid plaget av tvil om sin salighet. En tro Herrens tjener, som søkte at hjelpe ham tilrette, forestilte ham, at man maatte ta Gud paa ordet, uten at gruble over om det ogsaa kunde være saaledes. For at gjøre saken aktuell fortalte han ham følgende begivenhet:

Keiser Napoleon den Første i Frankrige maastret engang et regiment foran sit palads. Mens han utdelte befaling, slop han tvilen paa sin ridehest, og denne bemttede straks leiligheten til at løpe bort fra sin mægtige herre. En av soldaterne, en raff og behændig kar, sprang frem, ilede støblikkelig efter hesten, grep den hastig i tvilen og bragte den tilbake til keiseren, som tok imot den med de ord: „Jeg takker, kaptein!“

„Ved hvilket regiment, naadige herre?“ svarte soldaten. — „Ved min garde,“ svarte keiseren, idet han satte sin heft i galop og ilede avsted. Soldaten har sin herres ord og forlater sig derpaa; han lægger sit gevær paa jorden og begir sig hen til generalstaben. — „Hvad vil denne kar her?“ spurte en av generalerne. „Denne kar,“ svarte soldaten med et uttryk av selvstøelse, „denne kar er gardeskaptein.“ — „Du?“ het det derpaa. „Ja, ti han har sagt det,“ vedblev soldaten, idet han pekete paa keiseren. — „Ak, min herre,“ sa generalen med agtelie, „jeg ber om forladelse, det har jeg ikke vist.“ Imidlertid saa soldaten slet ikke ut som kaptein; ti han hadde hverken epauletter (skulderbaand) eller laarde; men keiserens ord, som han stolede paa, hadde mere at bety, end uniformen. Han trodde, Bonden fattete nu, hvad det vilde si at tro eller at ta Herren paa ordet. Dette blev ham nu en dyrebær skat; tvilene svandt, og han blev glad og frimodig i sin frelser.

(„Tredsb.“)

Jeg vil betale.

Merf, hvem der siger dette. Herren selv. Derfor beslit dig vel paa at ha et snuffelig vederlag til gode. Det gode du utøver til Herrens be-

bag, kan sjelden ventes ret paaskjønnet av mennesker, men blir tværtimot ofte misfjendt; men det blir tilvisse fjendt og lønnet av ham, som aldrig ser feil. Men merk ogsaa: Det onde, som her utvæses saa meget av, lægger Herren virkelig ogsaa merke til. Seis om det ofte har saa meget av det godes skinn — det onde har mangfoldige skikkelser — at det vinder bifald og ros av mennesker, saa vil betalingen engang komme fra ham, som er retfærdig i sin gjengjeldelse. Vænnen vil bli i forhold til gjerningen. „Nog vil betale," siger Herren. (Hebr. 10, 30.)

Jadbringende humbug.

Den nationale forening til motarbeidelse av tæringen har netop udfærdt en oplysningsbulletin, hvori de talrige falske „tæringskur" avsløres. Det paavises, at i løpet av de sidste fem aar har ikke mindre end fem hundrede saadanne „kure" været bragt i anvendelse her i landet og indbragt de samvittighetsløse kvakksalvere en samlet nettoindtægt paa mindst femti millioner dollars. Foreningen beregner, at de \$20,000,000, som er anbragt i tilvirkningen og følget av humbug-kurere, bringer ejendlerne en profit av \$10,000,000 om aaret, og disse „blodpenge" kommer altsaa fra uvidende og i de fleste tilfælde fattige tæringsøgle.

Bulletinen fremkøber har tre maater, hvorpaa denne humbug drives. Først er det „institut" humbuggen med oprettelsen av et hospital eller „dispensary", hvor vedkommende patienter maa betale saa og saa meget for at bli behandlet. Saadanne anstalter driver som oftest ogsaa en indbringende forretning ved hjælp av pokten.

Den anden gruppe omfatter over et hundrede forskjellige slags „mediciner" og „patent-kure", som kan kjøpes i et apotek. Vedkommende tæringspatient maa jedsaanligvis betale fra en til fem dollars for slike saker, mens han kunde have dem selv i affurat samme form for en til tre cents. Den tredje gruppe indbefatter „hjemmegjorte" midler, som folk tror, vil kurere tæringen.

Foreningen erklærer, at ingen bestemt tæringskur hittil er opdaget, naar undtages de anerkjendte hygieniske diætetiske metoder med frisk luft, hvile og god mat.

At de juse er villige til at la den sidste dollar springe for at søke hjælp er ikke saa underlig, men at der er en saadan masse mennesker som hjerteløst berøver dem de saa midler, som ellers kunde skaffes dem endel lindring, det er rystende. Rikledes er det litt forunderlig at de av

staten jaar lov til at drive sit væsen tilfønelatende uten hindring.

Overtro om hesteislen.

Det er en almindelig utbredt overtro, at hesteislen bringer lykke. Vænerne f. eks. nøgler en hesteislen over sin dør, fordi den ligner en av deres hovedguddomme, den hellige slange Nagandras' fros, og derfor besytter mot onde Ånder. Den russiske bonde fører derimot hesteislen som til at bringe lykke tilbake til jernet, hvorav den er lavet; ti jernet i sig selv anses for et trullemiddel mot onde ånders onslag. Tærken holder den for lykkebringende, fordi den i sin form ligner halvmannen, det osmanniske rikets symbol.

Den Island berører folketroen om hesteislen maag sammen med fagnet om vens opstaaen. Efter dette saga var hele den engang sønket ned i havet og høvet sig kun op derfra en gang hvert hundrede aar. Alle forsøkt paa at brude troldommen og saa landet til altid at forbli ovenfor havet mislykkedes indtil en dag en dristig mand fra en baat fastet en hesteislen ned paa den høieste bjergtop i det østlige, da den var ved at forsvinde under havets overflate. Vandet sank saa ikke i havet.

I England har man fra gammel tid betragtet hesteislen som en talisman mot hester; ingen hest kan stige den almindelige overtro betræde et hus, over hvis dørstel der er fastet en hesteislen eller endnu bedre tre nedemunder himanden.

I Amerika er vi just ikke fri for tro paa dette tegns lykke. Skjendt er jo fagnet om jæden, der skulde beslaa Ånden og hævde ham saa fast, at han for at slippe løs løvet aldrig at pine nogen, der bodde i et hus, hvor der fandtes en hesteislen.

Men egentlig har denne overtro et meget ældre utværing. Oprindelig kommer den vel fra falluskurkelsen — det vil si dørkelsen av fjondsorgaget, som hvets og hav. Paa dette kan man endnu se bevis f. eks. i Arabien paastaaes der, hvor man undertiden kan finde disse dele av en is eller hunkamel løst over feltet.

Overtro har almindelig sin oprindelse fra ældre angudsdyrkelse, og det forunderlige er, at selv blandt kristne finnes den at de saa seigt.

Cuculupustræet.

Som et eksempel paa den rigdom, der av Gud er nedlagt i naturen, ja ofte i en enkelt ting, kan man nævne cuculupustræet. Dette maa menneskene studere og grave efter disse om trent som man venter efter olje eller blygger sig ind i klipper og berg etter vore metaller.

Dens ved er hoard og meget seig,

og træet har et langt liv. Nu pleier træer med hoard ved almindelig vokse meget sent, men netop det mottatte er tilfellet med dette træ; det er et av de mest hurtigvoksende. Et liges at ha vokset 14 1-2 fot paa nitten maaneder fra frø.

Dens ved er god som brændsel, utmerket til væler og telegrafstolper og tverbieller under jernbanestinnerne. Den er ogsaa meget brugt til møbler.

Av bladene utvædes en olje som skal ha gode medicinske egenskaper og ogsaa brukes til ferulo. De er ogsaa gode til at fjerne fjæl fra dampfjeller og til at fordrive mol.

Varfen av enkelte slags er god til garvning av andre til at lave papir av. Av dets blomster sanker bierne en pragtig honning, og da det er meget vandgraadig egnen det sig for humpe og ne, hvor det paastaaes at det er et av de bedste midler mot malaria. Andre steder, hvor vinden ellers uhindret soper over egnen og anettier skade danner de pragtige vindbroer. Saa maa tilfaldt heller ikke glemmes den vrid de er for et landstav.

Av saa stor nytte kan blot en plante være i saa mange forskjellige retninger, og endda har vi maasse ikke opdaget al den nytte vi kan ha av det.

Wange og store er Herrens gjertninger, og som de utgik av hans flapperhaand, var de alle av den beskaffenhet, at han selv kunde si: „Det var altsammen saare godt."

Evil.

Jeg er tvil, mørkets datter; frugt og feighet og blind iver og fordom næres ved mine forgiftede brystet.

Blind forte vinger dæffer jolen, skuler regnbuen.

Jeg kører paa menneskenes hjertor og tapper metet av deres aarer. Naar geniet vaver sine drømmespind river mine vandaliske fløt mønstret ut av det hoapefulde verk.

Jeg følger i hælene paa aragjerrigheten og stræter foretagshæden fra rikets linde.

Jeg støtter herlighetens vinge; jeg røver kanten fra trøets punde.

Jeg trodier „umulig" paa luffens utepæl.

Jeg bestrer veien til stjernerne med vantroens hindringer.

Jeg stanger for sjælens sun ved gjælebilleder og gjør at horifonten sues en uigjennentvænelig væg.

Naar fremskridt maner til at vove traader jeg til motløshed.

Naar topperheiens trompet lader til angrep, holder jeg frem den nymfiske anledning og drar den viljesvake dalut til haltrapperne.

Jeg blaader affien for den berømte Sokrates; jeg reiste strikti fors paa Golgota; jeg rammet ned jalen

for Jeanne d'Arc; jeg kradte boalet under hesterne i Salem; jeg ledet øbefen, so mistenet Columbus og jeg smedet kanten han døde i.

Men jeg hører fortiden til, ikke fremtiden; jeg kan ikke, jeg tør ikke stanse — jeg maa op og avsted. Og efter som jeg flyr, blomstret menneskelighet og refleks i mine spor, og milleniet stiger ned fra morgendens hæder. — „Bon. World."

Til det sidste vil vi sige: Ja gid det var saa vel, men tvilen synes nok saa levedugtig endnu.

Gjennemsnitsoverdien.

En mand, som var stolt av sin moral og ventet at bli frelst paa grund av den, gjentof stadig: „Gjennemsnitlig gjør jeg det ganske bra. Sandt nok, jeg blir undertiden sint nok til at sværge, men saa er jeg grundærlig. Jeg arbeider vistnok om søndagen, hvis jeg har det mere end almindelig travelt, men saa gir jeg ikke saa lite til de fattige, og jeg har aldrig i mit liv været fuld."

Denne mand byrte en ful støtte til at sette gjærde rundt en havgang, og av ham meget indgaende avvisning om, hvordan det skulde gjøres. Da stotten kom tilbake om aftenen sa han: „Nu Noe, er gjærdet færdig og er det tætt og sterkt?"

„Ja jeg vet ikke om det er tætt og sterkt overalt," svarte denne, „men det er utvælst et godt gjennemsnitsoverdi. Det er nok litt snart enkelte steder, men saa er det saa meget sterkere paa andre. Det kan nok hændes, at jeg har levet en liten aapning her og der, en værd eller saa bred; men saa har jeg til gjengjeld sat dobbelt saa mange staurer paa hver side av hullet. Jeg tror nok creaturene vil finde, at gjennemsnitlig er det et godt gjærde. Skjønt jeg ikke kan si, at det er fuldsamment i alle dele."

„Naad!" røpte manden, som ikke saa finten. „Vil du virkelig fortælle mig, at du har sat gjærde rundt min mark, som der er svake punkter og huller i? Da kunde du likevel godt ha latt være at sette gjærde rundt. Hvis det er blot en aapning eller et sted, hvor en aapning kan gjøres, kan du være sikker paa at fjerne vil finde det ut, og da er de snart gjennent. Vet du ikke, min gode mand, at ei gjærde maa være fuldsamment, ellers er det værdiløst?"

„Jeg pleier kanskje saa," sa stotten tvætt, „men jeg har hørt dig snakke saa meget om at la gjennemsnitset med Borberre, at jeg kanskje jeg skulde forsøke det med hullet din. Hvis et gjennemsnitsoverdi ikke duer for dem, er jeg slykt bange for at en gjennemsnitsoverdi ikke vil due paa dommens dag." — Sel.

Pacific Herald

Aristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør Prof. J. Kabier.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa heretter sendes til Prof. J. Kabier, Parkland, Wash.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de raffer hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derjom Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derjom ikke Tatsen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abbonenter maa vente to Uger paa—

Adresseforandring,

Avittering paa den "røde Nap" og Begjering om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger længere en ny Abbonent kan faa Bladet.

Naar Adresseforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misusie og Bryderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstad.

For en fæls aar siden hjælte en Charles D. Freer en bunke dygtig gulnede pergamentblade i Egypten. Saa kendte intet til deres værdi. Først mulig er det kommet for en dag, at her har vi en af de ældste codices og en del af det nye testamente, og det har vakt en hel del opsigt. Den bestaar af 372 sider og er bundet sammen med træplader som permer. Paa disse er maalt i brokete farver de fire evangelister. Evangelierne følger ikke i samme orden som i vore testamenter.

Bed at saa fat paa dette manuskript kan Amerika tælles blandt de lande som besidder vigtige haandskrifter. England har Codex Alexandrinus i London og Codex Bezae i Cambridge; Italien gemmer i Rom Codex Vaticanus; Frankrige har

Ephrem palimpsestet i Paris; i St. Petersburg, Rusland, opbevares Codex Sinaiticus. Nu har vi ogsaa ogsaa et, Codex Washingtonensis.

Det som mange synes at jætte sig mest ved er nogen vers, som ikke forekommer i noget andet manuskript, men som Jerome siges at ha været bekendt med. De er indskudt efter v. 14 in Mark. 16, efterat Jesus havde bebrejdet sine disciple deres vantro. Vi skal høre frit at gjængi disse vers:

„Og de undskyldte sig med at si, at denne lovløsheds og vantros tid var under Satans herredømme, som ved hjælp av urene agender ikke tillot Guds magt at bli fattet.“

„Derfor ja de til Kristus: Åpenbar os strafs din retfærdighet.“

„Og Kristus svarte og ja til dem: Straffen for de aar, som Satan skal ha herredømmet, er endnu ikke naadt, men den nærmer sig.“

„For deres skyld som lyndet blev jeg overgivet til døden, forat de kunde vende om til sandheden og ikke mere lynde, men arve den oandelige og uforsvigelige herlighed og retfærdighet i himlen.“

Naar vi betragter disse indskudte ord, vet vi ikke rigtig, hvad vi skal si. Der synes ikke at ligge i dem den store slagne høihet, som eller hviler over Kristi ord.

No større interesse synes mig den han som er nedskrevet efter evangeliet: „Seligge Kristus, vær du med din tjener Timoteus og alle hans“ Den er undertegnet av Timoteuskirken. Nu skal denne ha været oprettet i slutningen av det tredje eller maasse begyndelsen av det fjerde aarhundrede, saa alt det vilde bringe os langt tilbage mot tiden for kristendommens begyndelse; men nu skal der være tydelige tegn paa at ikke have et men flere navne er utvivlede, for Timoteus er bli skrevet ind. Det vil ogsaa uten tvil bringe os endnu længere tilbage, da det første navn har været nedtegnet. Og jo nærmere vi kommer til Kristi og apostlernes egen tid, jo vigtigere blir de avskrifter vi har. Deri ligger uten tvil en af hovedgrundene for dette avskrifts vigtighet.

Hvad de indskudte vers angaar, har maasse „The Independent“ ret, naar det siger, at de uten tvil er indskudt „da den tidlige kirke begyndte at tape troen paa Kristi himmelgjenkomst, og det er et forsøg paa at forellære utvølsken. De er forsvundet av interesse blot som en nedtegnelse av den tids forandrede anskuelse.“

Lidt om evolution.

Vi vet, at det er ikke svært længe mellem hver gang vore videnskaps-

mænd mødte hinanden. Følge enkelte av dem skal det være forholdsvis kort tid siden vi nedkommede fra operne eller opernes stamfædre.

Kulig har de i England fundet et nyt hjerneskål, som de antar for at være det ældste de har av en europæer maasse med undtagelse av eieren av den vældige „Heidelberg“ hjerne.

Dette nye kranium blev fundet nær Ipswich, England. Først var man kommet gjennem jordslaget, saa et lag ler og rullesten (boulder clay) isærenet med kalk. Under dette lag var et lag sand fra den saakaldte midtre isperiode. Netop paa toppen av dette blev fundet gjort, og man ga det da den fabelagtige alder av en 3. 400,000 aar. Men her mæ loier. Prof. Smith undersøgte denne leoning av fortidsmennesket meget nøie og paaviste, at hvad hodets form angaar, kunde det godt ha været en mand fra vore dage. Sprogansjen var vel utviflet og ellers vilde det ogsaa angit en høj grad av civilisation.

Den meget antalte „Reanderthal“ mand er barbarisk mot denne. Allsaa var der fuldt utviflete moderne mennesker for istidens begyndelse. Det kan være interessant at høre paa de lærde herrer, naar de kommer i haarens paa hinanden, for dette stemmer ilde med utviflingslæren. Men det er ikke værdt at ta sig for nær av deres slutninger. Vi kan hulle paa Kristens utvifning om menneskets skapelse og trogt vente til de saar saken utdebatert. No de verdensberømte videnskapsmand tror vel neppe flere end Hæckel paa den darwiniske evolutionsteori, og han kom fremt utav bet, da han unlig utga et verk, og en zoolog, Brass, beviste at han hadde „doctored the plates,“ som man siger paa engelsk, naar han ved illustrationer sætte at bevise denne teori. Og hvad var hans svar? Jo næsten bokstavelig ordene i den nu saa modværende „ragline“ sang: „Everybody's doing it.“ Og det er videnskav.

Fra vort Virkefelt.

Stanwood, Wash.

Blandt de mange som var tilstede ved den store missionsfest i Silvana den 13de juli var ogsaa Mrs. L. Varjen og Mrs. P. L. Varjen fra Parkland, samt Mrs. J. V. Rymning fra Tacoma. Disse var ikke foruroliget bare ved at stanse i Silvana, men tok turen helt til alderdomshjemmet i Stanwood lørdag forut og avla os et hyggelig besøg. De stoppet her over natten til søndag morgen og drog saa tilbage igjen til

Silvana. Det er opmuntrende for de gamle, naar vi av og til faar saadanne besøg og vi siger mange tak og velkommen igjen. De 18 beboere, som er her nu, er alle friske for hvilket vi ikke noksom kan takke vor fjære himmelske fader. Da Mrs. Varjen saa sig nødt til at slutte her i begyndelsen av denne måned er det litt studdelig for bestyrelsen, men efter omstændighetene gaar det noksaa bra, og vi har al grund til ikke at klage. Haaper dog at bestyrelsen snart kan bevæge nogen til at overta indehaverens stilling.

Venligst
P. L. Varjen.

Gaver til Josephine alderdomshjem i Stanwood, Wash.

H. A. Hanson \$1.00, S. B. Gustvedt (kasserer) \$12.00, Zion's menighets kvindeforening, Silvana, \$10.00,

Bellingham, Wash., 7de juli 1913.

R. P. Leque
kasserer.

Parkland, Wash.

Mandag hadde vi besøg av pastor C. Schveland og søn av Den forenede kirke. Han er fra Newark, Ill. Han besaa P. L. N. og vilde ha god greie paa alt. Han syntes det var prægtige bygninger. Pastor Høngen og hustru fulgte ham hitut.

Mr. Theo. Storaaeli maatte forrige uke underkaste sig en operation for bras. Han bestod den godt og ventet hjem igjen om nogen dager.

Mr. Fadnes's næstnygte barn til en alvorlig fultst bak det ene øre. Da han blev bragt til hospitalet, maatte endog en del av hjernen blottes, saa vidt var benet angrepet.

Pastor O. Skatabelt maa endnu av og til ned til Silberton, Ore., for at betjene Den forenede kirkes menighet der. Han var der sidste søndag.

Misjerne Christensen og Lenwiel stræver av alle kræfter at gjøre sig færdig til sinareisen. Der skal ikke saa litet til.

Missionær Hans Astrup fra Zululand, Afrika, skal holde foredrag forstkommende torsdags aften i kirken basement.

Lake Van, Wash.

Lewis Gustav, Mr. og Mrs. L. A. Andersons første barn blev den 5 juli

døbt hjemme nær Long Branch. Bødrene var Mr. og Mrs. R. Lorentson. Mr. Anderson er selv godt kendt paa Parland, da han i sin tid var elev ved P. S. K., hvilken skole han omtaler med venlighed. Naatte nu ogsaa denne lille Lewis Gustav opføres til at sige:

O, la mig altid findes
I Iulets rette dragt
Og la mig altid mindes
Min døds den dyre kost
At jeg i død og live
Dig huld og tro maa bilde
Trods helveds list og magt!

Mr. og Mrs. Sagen av Ballard feirede den 1de ved at se sig om her i dette vakre jettlement og var gjæster hos J. Purkes, hvor ogsaa presten havde sin søndagsmiddag og fortalte et og andet fra synodemøtet.

Ved gudstjenesten opløstes der, at kvindeforeningen den 20de juli vilde avsted tillands og tilbunds for isfjelge indbedelse av Mrs. Veger af møtes i hendes hjem paa den skjøne Herron Island. Man ventur den dag, at dens embeboersfamilie vil bli gjestet av en stor forsamling, og vi tør paa forhånd paa vartindens vegne sige, at alle er inderlig velkomne.

Og saa en talkebilien til venner og besjendte, som jeg traf under synodemøtet og ved besøk i Iowa. Jeg løste at la høre fra mig, naar jeg oter vel var hjemme. Og jeg kan bedst indse dette løfte ved at ta „Herald“ til hjælp. Overalt omtalte man nemlig Herald derved med den bedste velvilje og sa, at de var rigtig glade i de smaa nyheter, som bladet opvartet med fra kysten.

Den hjemlige gjæsteværlighet nød jeg denne gang hos følgende: P. S. Soga, J. K. Dooden og T. Kusten i Madison menighet. Paa pastor Jordahls venlige anmodning prøvet jeg i denne menighets kirke, og den talrige forsamling gjorde mig megen tal ihuldig.

Mrs. D. Soga, som er velkjendt iblandt mange av synodens prester fra Decoradagene, er enke og opholder sig nu hos sit eneste barn, Mrs. J. K. Dooden. Hun følger med varm interesse enhver virkelig bevægelse iblandt os ogsaa her paa kysten — og flere ældre med hende.

Allerede den dag, jeg kom til Ridgeway, fik jeg anledning til at hilse paa mange ved et besøk hos kvindeforeningsmøte i Mrs. Anne Solstads hus. Fra kirken skjeddes jeg med flere paa auto av min konfirmannt S. Kusten hen til Peder Julsaas — nu meget sykelig. Mr. og Mrs. Julsaas har været og er

iblandt vort samfunns varmeste venner og iblandt de bedste støtter for sin menighet. Naatte Gud mindre ungdommen, og naar tiden og stunden er forbaanden gi haan en salig avsted fra denne jord!

Jeg saa indom ogsaa til Mrs. Kari Dooden og Mrs. Magot Stefberg, begge prøvede kvinder, der for alderdomsvoghet ikke kunde komme til kirke. Vifsaan var jeg indom hos gamle Ole Vassens, han er over 80 aar, og han har mistet det meste av synet, begge er nogenlunde tørige; de bor i sit gamle hjem, og den yngste søn, Ferdinand, som ogsaa har sat sig under eget bord, driver farmen.

Dagen efter skulde jeg ha løst „rigg“ og samme skudskar. Jeg kunde jo ikke godt reise forbi Decorad med de mange mindre og noksa store forandringer. Da min tid var knapp beregnet, kunde jeg desværre ikke gjøre saa mange besøk, som jeg hadde ønsket. Som maest var jeg indom hos kjøpmann Gaugen og vort Lutheran Publ. House. Her var foranadringen i den grad storartet til det bedre, at jeg i sieblikket ventede, at redaktøren av vor klare kirkebladende — Th. Nilsson — arbeider der. Jeg haaper paa undskyldning og vil tillige si beklagelsen av vort Publ. House hjerterlig tak for den rindhaandethet, med hvilken de har ladet mig i aarens lra ut paa mine missionsopladjer en del frie minne av vort samfunns organ. Det har sin store betydning, at „Kirkebladende“ kalenderen og kvadberetningen kan komme utover saa vidt som vel mulig ogsaa i de øverste utkanter. Om alle — ja mange — ikke læser dem, nogen læser dog og naar derved den bedste veiledning.

Dele collegepladsen maatte jeg naturligvis høre rundt og høre hause litt foran Lutherstatuen. Her var jeg næsten fristet til at adbrute høit: De hører en lutheraner, som ei blir varm om hjerte, saa ofte har dette mon hae!

Surrende og pustende for autoen videre. „Stop lidt,“ sa jeg. „Ja, dette er Laur. Larsen Hall,“ sa han. Ogsaa et verdig minde om en mands lange arbeidsdag og tro tjeneste i Guds vingård. Dele strøket her rundt — synes jeg — blir vakkere for hver gang, jeg ser det, hvad maa det da ikke være for dem, som her har hat sit skolehjem.

Efter middagen og en stunds lun padlar hos den gamle ærværdige lærer, dr. Larsen, hørte min skudskar mig videre lile til Lincoln jettlement — ogsaa et jettlement, som hater med melk og honning. Der staalet jeg tre netter, først hos O. Quallsen. Mr. og Mrs. Quallsen er, saa

at si, vakkert i velstand og alt godt, menneskelig tall. Men den engang saa store Quallsen familie var nu i betrægtelig grad mindet ved de hyppige dødsfald; hans forældre, de fleste av hans brødre og en søster er henført. Mr. Quallsen tok mig ut en tur med sin auto forbi Lincoln kirke og saa nordover til Ridgeway og der rundt. Lincoln jettlement tæller blandt den yngre generasjon en hel flok lærde mænd og kvinder, lærere, lærerinder, prester, professorer, advokater, læger. Hertil en senator.

Den næste nat hause jeg hos min omtrent jevnaldrende ven, Chr. Bangsnes, der nu paa sine gamle dage, efter at ha begrovet sin eneste søn og sin hustru og sin over 100 aar gamle mor, bor i haen Ridgeway. Da pastor S. J. Hestheim drog avsted med en av døtrene, saa har han nu bare en datter igjen til alderdomstrøst og jellap.

Onsdag den 25. juni var der et stort besøk hos menighetsmøtet (Lincoln og Madisons) mangeaarige lærer og kirkeanførte, S. Sanderson. Brevet forretdedes av stedets prest, pastor D. C. Jordahl. Brude-talen var en erfarede Herrens tjeners træffende ord til det unge par. Bruden, Sophie Kustine Sanderson, var endog min gudatter; det var da saa meget rimeligere, at jeg fik være blandt brøllupsgjæsterne, siden jeg nu ellers var i nærheden. Brudgommen heter Albert Edward Anderson, søn av en av de ældre farmere i Lincoln. Paa brøllupet var næsten hele menigheten samlet, saa der var jagtens anledning til at fremføre blysninger fra vestkysten og motta en mangfoldighet av samme slags liden til hele kysten. Naatte den vestlige, der lufles over det vage var, ledsage dem gjennom liden lile ind i øvigheten!

Mrs. Jordahl, der er en lovende begyndelse til en fangerinde, underholdt forsamlingen med en del musikkstatter paa piano og dellige sange. Hun har studert ved „Ladies“ Seminar i Red Wing, Minn., og holder for tiden religionskole i Ridgeway. Den sidste nat tilbragte jeg hos S. Melaa.

Mange av de ældre farmere ogsaa her rundt har reiset høit sine farmere og fluttet til byen for at ta det lidt roligere paa sine ældre dage og tillige saa være nær kirken. Saa har ogsaa Mr. og Mrs. Melaa gjort. Naatte denne nat ogsaa blir den sidste for mig paa disse kanter. Det det ikke. Gud derom.

Dagen derpaa, efter endnu at ha gjort en snar vist hos S. Sanderson, hvis søn Alfred for flere aar siden fulgte med os til kysten og gradueret

fra P. S. K. og nu studerer her ved universitetet i Seattle, og hvis datter Anna engang besøgte os her i vort nuværende hjem — og hos Mr. og Mrs. J. Linde, forældre til senator S. Linde. — samt hos Mrs. D. D. Aaker og datteren, Mrs. Anderson og mange, mange flere, saa vendte jeg næsten mot vor lyst igjen via St. Paul, Minn.

Søndag den 29. juni maatte vort tog i flere timer staa stille ved Herrick, henimod 400 mil fra kysten; der saa nemlig prøvet av et fragttog i veien. De, som vilde, kunde ogsaa her litta til Herrens egen prøven i naturen — i elvens foedetur, i den grønne eng langs elvedredden, i fjeldskaffens sprunden; i skippens tunge strog, i blomsterengens farveprogt; ved de tørre bladløse trær i grønne skog, ved de avbrudte greener med de misvæde blade; ved maskinernes stanken og pusten, i skuerens fart over os og ved solens stråler mellem rifterne i de mørke skyer, og vi løst sine øinene opad og over de høie fjelde med skunkede sider, næne toppe med hveslapp paa, og vi hørte i jagt huf: Stor og høit opheiet er du, vor fader! Det var jo just i denne tid, de kristne ogsaa i vort land hadde sine gudstjenester. Vi, a. læste jeg dagens lesning av salmeboken og det 17. kap. av Job's evangelium og tænkte over, at vi ogsaa paa det nye beholdte haademøte hadde to gange læst og bedet dette merkkelige kapitel, som uten lilt er ombeget for Herrens samlede hjerd. Øvilsøvet være hans navn høit ogsaa for denne sin overstepræstelige ven!

Næste dags morgen ved Hsningen kunde vi paa en verdig faste tydelig se: Seattle, 10 miles! og da blev der en travlhet i forevognene og overalt, si i god tid paa morgenstunden var vi baade i den umdrende by Seattle, og i en-to-tre ogsaa i vor Hsning stad, Tacoma. Vel og vaksert er vi atter ved vor hjemlige kyst. Atter tak for al venlighed! Gjør gjestemet paa jorden saa godt, hvad skal det da bli, naar vi møtes der, hvor der aldrig siges forvel.

R. F. K.

Stanwood, Wash.

Stephen Floe døde stille og rolig mandags morgen i sit hjem nær Stanwood. Han blev næsten 82 aar og har i de sidste 30 aar bodd her ved Stanwood. I det sidste aar har han været for svak til at gaa i kirke. Han avla en god besjendelse og nød nadveren paa isseleitet. Trods sine skrøveligheter var Floe en vennel og en æstverdig karakter. Man fik gabhet for ham. Han har i sit lange liv hat mange forger, men var ved

godt mot til de grannede dage. Han tilhørte i gamle dage pastore Emil Christensen menighed i Winnebago county, Iowa, og var godt likt i Blue Earth, past. E. S. Tangle fuld. Han kunde en mangde sanger udenad og amnet altid med, naar man sang for ham. Hans hustru, som var troelig har pleiet og vaaket over ham, vil med sine børn lave en stor buskoud og far. Han skal begravet fra Stanwood siese onsdag.

Missionær O. Astrup skal præke her søndag den 27de juli kl. 11. Om eftermiddag kl. 2:15 præker han i Elkona. Paa begynder steder optages offer til Jalu-missionen.

E. Thompson, en av de færste fættlere paa Samans den, foldte den 14de juli sit 80de aar. flere venner mødte op og gratulerede.

Bed alderdomshjemmet er alle friske. Enkelte er ute paa besøg hos Regninge. Forleden hadde vi besøg av Mrs. E. L. Varjen fra Varmland og Mrs. Kjønting fra Jerns Hill.

Jublatmet til Jaldremissionen, Pacific Distrikt.

Bed past. G. A. Grøntoft fra Herkjellens menighed, Genesee, Idaho, \$16.20; ved past. O. E. Heimdahl fra menigheten i St. Verano, Wa., \$16.85; ved past. O. E. Baathon fra Hous menighets hindeforening, Ellama, Wash., \$50; ved past. Theo. P. Kelle, fra Ghinsool menighed, Ghinsool, Wash., \$8.15; ved past. G. Pedersen fra den stand, coang. luth ungdomsforening i Santa Barbara, Cal., \$20. — Til sammen \$111.20.

Stanwood, Wash., 9. Juli, 1913.
Andrew V. Vefnes,
Auklerer.

Følgende artikkel av past. W. P. A. Doermann, trakt i "Christian Quoture" for juli, kan være av interesse for mange. Den blev oplæst ved Seattle-konventionen i juni dette aar.

Asfuranologerne og Kirken.

Det er mig en glæde at kunne tale til eder; jeg anser det for en pligt, lagt paa mig av min herre, naar han siger, at "den, som vil befriende mig for menneskene, han vil ogsaa jeg befriende for min fader, som er i himlene." (Matt. 10, 32). Disse ord uttaler mit hovedens. Jeg skal allsaa efter bedste evne søke at besvare det spørsmål: "Hvillen stilling bør enhver kristi efterfølger og kirken i det hele tal indta overfor asfuranologerne, som de foreskodes i vore dage?"

Spørsmålet er stillet med henfyn

til et princip ikke imot personer. Spørsmålet er ikke: "Er det endnu frist... i disse ordener?" men det er: "Er de principer, som gjælder, der i overensstemmelse med de principer, som er nedlagt av vor herre og frelser?"

Hvis lovens principer stemmer overens med Herrens lære, da holder vi dem for moralske stykke; men hvis de principer, som støtter hans lære, bør enhver kristen og kirken overhovedet staa frem som deres egne motstandere; ti at befriende kristus er faktisk at staa paa hans side mot alt, som står ham og den Helligaands befrielse imot. At befriende kristus er at anta enhver sand lære og motstaa enhver vilfarelse; det er at følge ham i et liv i hellighet og sette sig imot enhver form av synd og skummelhet. — følge ham i alt og varige som vore venner og brødre dem, som er hans venner, og søge at vilke "vandre i de gudeliges raad" eller "sitte i frotterens sete" (Zaf. 1, 1).

Spørsmålet vi har for os er an overordnetlig vigtighet for kirken som har den ruffelle kristen. Disse hemmelige asfuranologer søke en mangt iadlodelse paa grund av deres popularitet, deres antal og deres hjalpselidder. Marsten er vid. Det er saa mange av dem, at det er umulig at gaa ind i enkeltheter. Men de fleste av dem har som mange ting tilføjet, at det er umulig i et foredrag at behandle endog disse faldesgjærende. Jeg skal derfor blot tale om de ledende principer og om deres almindelige stilling. Naar vi behandler dette spørsmål, bør vi søke at finde ut følgende: Hvor kristus i sit ord og i sit liv, at disse hemmelige selskapers principer er rette og sande? Naar vi statter os til iadant selskap, tar vi da kristus som eksempel, ablyder vi hans ord?

Deres hemmelighetsframmeri.

Her vil vi søke os, at disse asfuranologer er hemmelige. Som saadanne er de barn av den frugtbare mor, frammeriet. Fra hende har de deres hemmelighetsfuldhed. — fra hende, deres religiøse grundfotninger.

Jeg anser det ikke for nødvendig at bevise, at de er hemmelige. Deres tilfærd, deres grep, deres forpligtelser er saa vel kendt, at det er overflødig at nevne dem eller forsøke at bevise, at de er hemmelige. Er nogen i tvil om dette, kan han se blot be en ven, som er medlem, om at se sig ned i et av deres almindelige møter. Naturligvis vil han finde, at de er hemmelige. Dødsbudsmaalet blir derfor: "Hvad taler kristus i ord og eksempel om hemmelighetens grundfotninger? Det er et sted i hans ord, som viser hans hele livsprincip. Han

var nemlig onslaget av sine frender, og de søkte grunde imot ham. Han smakte da av sin lære og undervisning. Hans svar var: "Jeg har sagt slett for verden... i sandens bar jeg intet talt." (Joh. 18, 20). Det har du kristi eksempel. Dette princip har han ogsaa grundig fast i Joh. 3, 20, 21: "Li høer den, som gjør ondt, høer lyset og kommer ikke til lyset, forat han ikke skal bli overbevist om sine gjerninger; men den, som gjør sandheten, kommer til lyset, forat hans gjerninger maa bli avsynbare; ti de er gjorte i Gud."

Han kaldte sine disipler "verdens lys" (Matt. 5, 15), og han sa dem, at "ingen lænder et lys og sætter det under en skjeppe, men paa en lysstake; saa skinner det for alle som er i huset" (v. 15). Dette hemmelighetsvæsen derimot synes at lære, at det ene rette er at sette det under en skjeppe, saa ingen kan se det, undtagen de som selv sitter under skjeppe.

Hvad siger apostelen Paulus om dette? Svar: "Vander som lysets barn... og ha ikke samfund med mørkets uforgjærlige gjerninger, men stral dem heller! Li hvad det lønlige bedrives av dem, er skammelig endog at si" (Ef. 5, 8-12). Og atter: "Derfor la os avlægge mørkets gjerninger og være os lysets barn!... La os vandre hemmelig som om dagen" (Rom. 13, 12, 13).

Hvad betyr nu disse og mange flere ord av Guds ord? Hvad lærer de os med hensyn til de grundfotninger kristus vil indprente os? Stiller de ikke i skarp motsetning lysets og mørkets principer? Guds rike og mørkets forfædte rike? Disse steder vil jeg os, at det som forjetlig skules — det som ikke kan taalt iadbetens lys og solens skin — er dermed fordamt.

Men Jesus kristus og hans disipler er ikke ene i anvendelsen av dette princip. Folk i almindelighet anvender netop det samme princip i bedømmelsen av sine medmennesker. La os se tilfæle paa vort eget liv. Hvilke ting er det vi for alt ikke vil da avsløret? Det er jo just de vi skammer os ved; de, som maasse, blev de bekjendt, vilde bringe straf over os; de som, hvis vi bekjendte dem, vilde bringe os en alvorlig irettesettelse. Saa var det ialfald den tid jeg var gut. Det var disse ting, jeg var bange for. Det var de ting, som gjøres i nattens skin, naar ingen ser os. Mørkets gjerninger, forbudelser og lignende høer skin. Men kristus søkte ikke skin, kommer en skjendt utand blandt os, som taler om alle mulige andre ting, men aldeis nevner noget om ut fordums liv og som, hvis man høer om det, gir andoisende svar, vil det ikke være frige, for man kommer til den overbe-

visning, at det er noget galt ved det menneskes liv, ellers vilde han ikke holde det som hemmelig.

Satt det var et barn i vort nabolag, som ingen kunde komme ind i, undtagen han sendte felteropet, og ingen hadde nogeninde røbet, hvad som var der. Det vilde neppe ta en uke, før man vilde fatte mistanke, og inden en maaned vilde der vel bli politianderiselse. Hvorfor? Simpeltthen paa grund av det princip, at det som er godt behøver ikke at skjules. Det er Bibelens princip; dette princip holder vi for sandt. Og verden antar det ogsaa som sandt, undtagen naar det angaar en luge.

En god ting behøver ikke at være skjult, men her kommer vore hemmelighetsframmeri og forsøker at ende vende dette princip og lære os, at vor mening er fuldkommen feilagtig. "Li har en sof, som er saa god, at vi maa holde den hemmelig for at beskytte den og os selv." Denne grund har været fremmat atter og atter. De siger, at dersom ikke deres maate av identifiserer hinanden paa var hemmelig, vilde de bli bedrøget; det er den eneste maate de kan bestyre sin forretning paa. Hjertagne gange har dette været sagt mig. Men det argument tillater mig ikke. Det er andre folk som er usikre for at bli bedrøget, hvor lite meget, jo mere staa paa tyil. Har du en bankkontoing paa \$1,000 eller mere, vil bankieren ikke utbetale den, for du nævnt og arlig blir identifisert. Hvilke ikke vil du ha nogen banklidelig med at ha pengene, efterat det er bevisliggjort, at du er manden, som avventingen leder paa. Den eneste flaske, for hvem identifikasjonen er et problem, er forbrukerflasken. De trenger til at skjules.

Dette hemmelighetsframmeri som saadant kan ikke bestaa i lyset av vor frelser princip; ti de la er hinanden til motiakte. Ser frelser kravet av os et liv, nævnt og arlig. Av den grund kan vi ikke godkjende en organiseret hemmelighetsfuldhed, og det har paa grund av den lære der ligger i det. Hør! siger du. Ja, og det en avgjort fare. Gud vet, at vi har ondt nok for at beskjønne mørkets magter. Det er haardt nok for os at motstaa den onde, men forlater vi Guds ords lys, forlater vi den slagne vei, er vi straks i hendens land, indenfor hans enemarker, og vi gir ham en fordel, som han nok ikke vil la gaa ubenyttet.

(Vere.)

S V N .

"Standen er det, at vi skal opstaa av høene," saa Paulus (Rom. 13, 11), og det samme rop kan godt høre i vort

Land. Sover menighetsfolket ind, er presten snart oversflødig; sover presten, følger menigheden snart efter. Som den sydlige søn slapper løs, er en lifeguldig for hvad der foregår rundt om, tvillig til anstrengelse, selv for den loffende stemme, begjærlig efter at ha fred, saa er det ogsaa i det aandelige. Menigheder lide slappe overfor sit kald, bryde overfor Guds stemme, lifeguldige med sine pligter; gudstjenesten forsvæmmes, missionen er glemt, sinneferne er i forfald, med bønens aandelige udbragelse gaar det som det kan. Der har præst og menighed et stort ansvar. Naar vi læser, at i. eks. bare i byen Minneapolis bejler ca. 6,000 lutheriske barn de reformerte og andre søndagskoler, saa viser det en beklagelig sløvhed overfor den lutheriske tro og bevidenhed fra disses forældres side. "Det man i ungdommen nemmer, man ei i alderdommen glemmer," holder til bandede i de verdslige fag og i det aandelige. Det er faaragtigt at mene, at med barn er det ikke saa usædvanligt, de lærer ikke noget andet alligevel. Man vil dels være sandt, hviat enhver forundelse af Guds ords sandhed er et alvorlig onde; men i hvert fald man vil vente, at de gaar langt for vor firse. Og hos os lader dog, som vi fuldt og fast tror, ordets forfølgelse i sin største fulde.

Wæbber tilfalsg.

Et "dining room set," flere utmerkede stoler, en mahogai "dresier," o. f. v. alle kan gøde som nye, tilfalsg til rimelige priser. Man henvende sig til

Rev. R. W. Sarjen,
Telefon Main 4270

912 So. 17th St. Tacoma.

HANS E. KNATVOLD

Real Estate, Loans & Investments
Jeg har en Række af tiltrækkende Kjøb i 5, 10, 20 og 40 Acre Land, der vil danne gode Hjem og sikkert Familieophold.

Hvis de ønsker et Laan eller agter at utlaane Penge paa fast Sikkerhed, lad mig saa høre ifra dem.

Jeg har været bosat i Tacoma siden 1884. For min Ansvarlighed henviser jeg til enhver Bank eller Forretningsmand i Byen.

322 Provident Bldg.
Phone Main 7990 Tacoma

Notis.

Følgende bedes om at sende deres Adresse, for at vi kan efterkomme deres Løfte:

- E. Semington
- Winnie Swanson
- R. S. Lillejord

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.
Baalsøn, H. E., Silvana, Wash.

Biskkan, I., Box 175, Rockford, Wash.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.

Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 5972-J.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.

Brevig, T. L., Parkland, Wash.

Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Dahle, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Obit, 1215 Harrison St., Seattle

Einarud, J. O., 1415 35th Ave., Oakland, Cal.

Phone East 5966.
Eismark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1016 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.

Marstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7834-J-3.

Hellekson, O. C., 319 No 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Iagoes, O., Pt. Madison, Wn.

Jong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johannsen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria Oregon.

Norgaard, G. W., 138 Lombard Ave., Everett, Wash.

Otteson, O. C., Portland, Ore.

Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.

Stenarud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronise our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arntson	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores	
Herbst Clothes Shop	8
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorlund	7
Hyalin	8
Ryning	8
Quovll	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerfer	
Doerfer	7
Bledget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE OG VINDUER

IV har det største Assortment og er det betydeligste Handelshus i denne Branche i Nordvesten.

Main 1067—

Tacoma, Wash.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Kvænder), billige Bærelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Block fra

Gauthorne.

Olto E. Ottesen, Bestyrer.

Luthersk Dokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

25 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krænia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 3392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College

En kristelig Skole for gutter.
Fireaarigt College Kursus
Fireaarigt Preparatory Kursus
Erfarne Lærere — Grundig Under-
visning — Samvittighedsfuld Til-
syn — Sund Velggenhed — Gode
Befordringer — Billigt Ophold.
Graduenter fra amerikanske Univer-
siteter og High Schools optages i
College Department, naar det Løn-
tion, kan indbente hvad de mangler
i Norff og Latin. — Anledning til
Undervisning i Sang og Musik,
Bookkeeping, Shorthand og Type-
writing. — Send efter Katalog med
nærmere Oplysninger og Betingelser
C. R. Preus, Bestyrer
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—R3

Støt dem som annoncerer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN**BANK**

OF TACOMA
ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific
Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Sparekassens to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Asst.
Cashier; J. F. Visell, Ernest Listor,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN
Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau**P. Oscar Storlie**

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Bedste Sort Kaffe i Bron med Pib-
de, Sukker og Vædet for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviak Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinaviak Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

\$15**\$15**

Take Elevator and Save \$10
Largest Display of Clothes at
One Price in Tacoma

\$15

ONE PRICE
ALWAYS

Herbst \$15 Suits are Ground-
Floor-Store \$25 Values
No High Rents

**Herbst Clothes
Shop.**

CLOTHES SHOP

2nd Floor National Realty Bldg.
Tacoma

\$15**\$15**

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene Hjelpe Aftener
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Sine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5193

Tacoma, Wash.